

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Lærerpersonalet ved kommunale Gymnasieskoler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6184).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 (se Tillæg C. Sp. 1955) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Afhjælpning af Præstemangel i Folkekirken.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5506; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3975).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Lillelund): Som det vil ses af Betænkningen, er der i Udvalget ikke opnaaet Enighed om dette lille Lovforslag, idet Udvalget har delt sig i 3 Mindretal, der stiller forskellige Ændringsforslag. Paa et enkelt underordnet Punkt har dog hele Udvalget samlet sig, nemlig om Ændringsforslag Nr. 3. Udvalget foreslaar her en rent sproglig Rettelse, idet man mener, at Ordet „Prøve“ giver et bedre Udtryk for det, der skal siges, end

Ordet „Prøvelse“. Det, de Mænd, der her er Tale om, skal underkastes, er ikke en „Prøvelse“, men en „Prøve“. Udover denne lille Ting har Udvalget, som sagt, ikke kunnet enes om at stille Ændringsforslag.

Jeg skal nu kortelig omtale et Par Ændringsforslag, der er stillede af et Mindretal paa 7 Medlemmer, hvortil jeg hører. Det første af disse, Ændringsforslag Nr. 1, gaar ud paa, at ogsaa de Præster, der er præsteviede, skal kunne godt-gøre, at de paa fyldestgørende Maade behersker det danske Sprog og har tilfredsstillende Kendskab til dansk Aandsliv og Menighedsliv. Det finder vi rimeligt, og vi mener, at det ikke blot er en sproglig Rettelse, men en Realitetsrettelse. Jeg forstaar egentlig ikke, at ikke hele Udvalget har kunnet enes derom. Ændringsforslag Nr. 2 er ogsaa mindre betydeligt; det gaar kun ud paa at afforte den Tid, i hvilken Missionærerne skal have tjent, fra 5 til 4 Aar. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale at stemme for disse 2 Ændringsforslag. — Med Hensyn til de afgørende Ændringer, der er foreslaaede til § 2, skal jeg som Ordfører paa Forhaand ikke udtale mig, idet jeg venter, at Mindretallenes Ordførere først vil motivere dem nærmere.

Udvalget har i Lighed med i Fjor rettet et Spørgsmaal til Lønningsudvalget om dettes Stilling til Anciennetetsberegningen, og Lønningsudvalgets Svar findes trykt som Bilag til Betænkningen. Det gaar ud paa, at man henholder sig til Svaret i Fjor, et Svar, hvori man udtaler, at man ikke kan gaa med til en saadan almindelig Ændring i Reglerne for Anciennetetsberegningen. Men da vi indenfor et Flertal i Udvalget mener, at som Forholdene ligger, af Hensyn til Præstemangelen og af Hensyn til, at de Kandidater, der er Tale om, bør vide, hvilke Kaar de gaar ind til, inden de søger Embede i Folkekirken — og jeg kunde fristes til at sige, at endogsaa Præster bør vide, inden de gaar over i Præstevirksomheden, hvilke Lønvilkaar de gaar ind i —, og da dertil kommer, at Lønningsudvalget i sin Svarskrivelse økonomisk set rækker Haanden ud, idet det siger, at det ganske vist ikke kan gaa med til at give en alminde-